

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/57/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125214285
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Korbašová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:3125214285.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Korbašovej, členov senátu JUDr. Marty Nemravovej a JUDr. Róberta Bebčáka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matka C. D. E., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. G. XXXX/X, H. a otec C. C. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. XXXX/X, H., v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/205/2025-37 zo dňa 09. januára 2026, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Trenčín č.k. 32P/205/2025-37 zo dňa 09. januára 2026 potvrdzuje.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením vo výroku I. návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; vo výroku II. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd citujúc § 2 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“), § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 326 ods. 1, 2 CSP, § 360 ods. 1, 2 CMP dospel k záveru, že otec síce osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi, avšak nepreukázal naliehavú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov formou neodkladného opatrenia. V danej veci nebola splnená základná podmienka pre jeho nariadenie, a to existencia situácie vyžadujúcej okamžitý zásah súdu. Otec sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by došlo k rozšíreniu jeho styku s maloletým, a to tak, že bude oprávnený sa s maloletým stretávať v párnom týždni v utorok a štvrtok od 15:00 hod. do 18:30 hod. a v sobotu od 09:00 hod. do nedele do 18:30 hod., v nepárnom týždni v stredu a vo štvrtok od 15:00 hod. do 18:30 hod., pričom po uplynutí jedného mesiaca by sa jeho styk realizoval v nepárnom týždni od stredy 15:00 hod. do štvrtka 18:30 hod. Okresný súd poukázal na to, že styk otca s maloletým je už upravený uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/53/2025-77 zo dňa 15.05.2025 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 14CoP/145/2025-100 zo dňa 29.07.2025, pričom od jeho vydania do podania nového návrhu uplynulo necelých 6 mesiacov. Zároveň okresný súd konštatoval, že označené neodkladné opatrenie zohľadňovalo aj časové hľadisko predpokladanej dĺžky konania vo veci samej, ako i to, že v dohľadnej dobe bude vo veci samej vytyčený termín pojednávania. Doplnil, že nezistil ani takú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu predchádzajúceho rozhodnutia. Zo správy Centra pre deti a rodiny J. zo dňa 21.10.2025 vyplynulo, že maloletý má k obom rodičom pozitívny vzťah a vytvorenú silnú citovú väzbu. Okresný súd preto dospel k záveru, že aktuálne nastavený styk je postačujúci a nedochádza k ohrozeniu záujmu maloletého ohľadom budovania jeho vzťahu s otcom. Otázka ďalšieho rozšírenia styku, ako aj najvhodnejšieho výchovného prostredia, si vyžaduje rozsiahlejšie dokazovanie, ktoré patrí do konania vo veci samej, nie do rámca rozhodovania o neodkladnom opatrení. Účelom neodkladného opatrenia nie je prejudikovať konečné rozhodnutie, ale riešiť len naliehavé situácie. Pokiaľ

ide o čiastočnú zhodu rodičov na rozšírení styku v utorky a štvrtky z intervalu 15:15 – 18:15 hod. na 15:00 – 18:30 hod., okresný súd túto zmenu nepovažoval za podstatnú, navyše ak z podania matky vyplynulo, že matka takýto styk umožňuje a rodičia sa vedia dohodnúť aj nad rámec súdnej úpravy. O trovách konania okresný súd rozhodol v súlade s § 52 CMP.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie otec z dôvodu nesprávneho a neúplného zistenia skutkového stavu, nesprávneho právneho posúdenia veci, nepreskúmateľnosti rozhodnutia, rozporu s predchádzajúcim rozhodnutím súdu prvého stupňa, nezohľadnenia princípu najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi neodkladné opatrenie, na základe ktorého bude oprávnený stretávať sa s maloletým v utorok v párnom týždni v kalendárnom roku od 8:30 hod. do 18:30 hod., vo štvrtok v párnom týždni v kalendárnom roku od 8:30 hod. do 18:30 hod., v sobotu v párnom týždni v kalendárnom roku od 09:00 hod. do nedele do 18:30 hod., v utorok v nepárnom týždni v kalendárnom roku od 8:30 hod. do 18:30 hod., vo štvrtok v nepárnom týždni v kalendárnom roku od 8:30 hod. do 18:30 hod.; maloletého si prevezme na styk v mieste bydliska matky a po ukončení styku maloletého matke v mieste bydliska matky vráti; zruší výrok uznesenia Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/205/2025-37 zo dňa 09.01.2026. Zdôraznil, že uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/53/2025-77 zo dňa 15.05.2025 okresný súd sám uviedol, že otázku prespávania maloletého v jeho domácnosti nie je možné posúdiť bez znaleckého dokazovania. Toto dokazovanie však bolo medzičasom vykonané a zo znaleckého posudku vyplynulo, že je vhodné rozšíriť styk vrátane prespávania, a to s cieľom posilniť jeho podiel na starostlivosti o maloletého. Okresný súd sa s týmito závermi vôbec nevysporiadal, rovnako ani so správami Centra pre deti a rodiny J., ktoré potvrdzovali pozitívny vzťah maloletého k obom rodičom.

4. Otec ďalej poukázal na časový aspekt konania vo veci samej vedeného pod sp. zn. 32P/50/2024, v ktorom sa posledné pojednávanie uskutočnilo dňa 21.11.2024, pričom do podania odvolania nebolo nariadené ďalšie pojednávanie a podľa neho nie je možné očakávať meritórne rozhodnutie v dohľadnom čase. Uviedol, že od posledného pojednávania došlo len k čiastočnému rozšíreniu jeho styku s maloletým o približne 7 hodín v dvojtyždňovom cykle (14 hodín mesačne), bez kvalitatívnej zmeny, keďže neumožňuje prespávanie. Namietal, že bez vydania neodkladného opatrenia by mohlo dôjsť k zásahu do práva maloletého na rozvoj vzťahu s otcom v ranom období jeho vývinu, keďže prespávanie by sa mohlo stať fakticky nevykonateľným ešte pred rozhodnutím vo veci samej. Ďalej v odvolaní uviedol aj nové skutkové okolnosti, poukázal najmä na emailovú komunikáciu rodičov zo dňa 03.01.2026 a 16.01.2026, z ktorej vyplýva, že matka súhlasila s výrazným rozšírením styku – konkrétne s celodenným stykom v utorky a štvrtky od 8:30 hod. do 18:00 hod. Tento režim sa aj reálne vykonáva, pričom maloletý u neho trávi viac ako 9 hodín denne vrátane zabezpečenia spánku a bežnej starostlivosti, bez akýchkoľvek negatívnych prejavov. Poukázal na diagnostickú správu Centra poradenstva a prevencie Trenčín zo dňa 16.01.2026, podľa ktorej je vývin maloletého primeraný veku, bez zistenia porúch autistického spektra alebo iných okolností brániacich rozšíreniu styku. Tieto zistenia podľa neho potvrdzujú schopnosť maloletého zvládať aj dlhší pobyt u neho a podporujú závery znaleckého posudku o vhodnosti prespávania. Zdôraznil, že po vykonaní znaleckého dokazovania odpadol dôvod, pre ktorý okresný súd v predchádzajúcom rozhodnutí ponechal rozhodnutie o prespávaní na meritórne konanie, a je možné o tejto otázke rozhodnúť už v rámci neodkladného opatrenia. Namietal aj právne posúdenie bezodkladnosti, keď uviedol, že v konaniach o maloletých nemožno túto podmienku posudzovať izolovane, ale v kontexte najlepšieho záujmu dieťaťa. Poukázal na rozhodovacie prax okresných súdov (napr. sp. zn. 7P/52/2024 a 6P/78/2024), podľa ktorej môže požiadavka bezodkladnosti ustúpiť záujmu maloletého.

5. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhla napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdiť. Vo vzťahu k zdravotnému stavu maloletého poukázala na odbornú správu klinickej psychologičky B. K. zo dňa 03.06.2025, na základe ktorej bolo odporučené ďalšie diagnostické vyšetrenie. Následne bola dňa 25.11.2025 vykonaná diagnostika metódou ADOS-2 v špecializovanom zariadení, pričom záverom bolo, že maloletý spĺňa kritériá pre poruchu autistického spektra s nízkym stupňom symptómov, v kombinácii so zníženou koncentráciou pozornosti a oslabenou expresívnou zložkou reči. Zdôraznila, že toto vyšetrenie sa uskutočnilo aj za účasti otca. K správe Centra poradenstva a prevencie Trenčín zo dňa 14.01.2026 uviedla, že jej závery o absencii špeciálnych výchovno-vzdelávacích potrieb nevyvracajú diagnostický záver o PAS, keďže ide o odlišné odborné posúdenia s iným účelom. Spochybnila aj dôkaznú silu správ Centra pre deti a rodiny J., keď uviedla, že poradenstvo bolo realizované na základe rozhodnutí okresného súdu, ktoré boli následne Krajským súdom v Žiline zrušené, a preto tieto správy považovala za procesne nepoužiteľné. Zároveň namietala ich vecnú nesprávnosť a nepresnosť.

6. V rámci opisu reálneho fungovania maloletého matka poukázala na dlhodobu sa opakujúce behaviorálne problémy, najmä impulzivitu, emočnú labilitu, agresívne prejavy voči iným deťom, problémy so sebareguláciou a nevhodné sociálne správanie. Zdôraznila, že tieto prejavy majú opakovaný charakter a boli pozorované aj v kolektívnom prostredí, čo potvrdzuje aj vyjadrenie lektorky cvičenia. Maloletý nastúpil dňa 11.02.2026 do materskej školy na poldennú dochádzku, pričom už v prvých dňoch sa prejavili problémy v správaní (krik, konflikty s deťmi, odmietanie spolupráce). Poukázala aj na konfliktné správanie otca voči nej pri odovzdávaní maloletého dieťaťa. Zdôraznila, že pri deťoch s poruchami autistického spektra je nevyhnutné stabilné, predvídateľné a štruktúrované prostredie, a preto považovala za nevhodné zavádzať zásadné zmeny formou neodkladného opatrenia v období prebiehajúcej diagnostiky, nástupu do materskej školy a plánovanej rediagnostiky. Namietala tiež spôsob starostlivosti otca, najmä používanie elektronických zariadení (počítač – letecký simulátor), ktoré podľa nej nie je primerané veku, ani vývinovému stavu maloletého a je v rozpore s odporúčaniami odborníkov. Vo vzťahu k procesnému postupu otca uviedla, že v období od 09/2024 do 12/2025 podal opakovane tri návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, čím podľa nej účelovo nahrádzal meritórne konanie vedené pod sp. zn. 32P/50/2024, v ktorom bol termín pojednávania vytýčený na 10.03.2026. Zároveň poukázala na to, že styk otca s maloletým sa riadne realizuje podľa aktuálneho neodkladného opatrenia, pričom ona umožňovala aj širší kontakt otca s maloletým nad jeho rámec.

7. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky opätovne zdôraznil, že podmienku bezodkladnosti považuje za splnenú. Poukázal najmä na aktuálny priebeh konania vo veci samej, keď pôvodne vytýčené pojednávanie na deň 10.03.2026 bolo zrušené na žiadosť právnej zástupkyne matky a nový termín nebol určený. Podľa informácií okresného súdu je možné očakávať ďalší termín pojednávania až v období od 21.04.2026 do 30.06.2026. Z toho vyvodil, že meritórne rozhodnutie nemožno očakávať v dohľadnom čase a otázka prespávania by sa mohla opätovne časovo odďaľovať. Zdôraznil, že maloletý sa ku dňu 04.03.2026 nachádzal vo veku takmer 3 rokov (2 roky a 11 mesiacov), teda v období, ktoré matka sama považovala za relevantné pre úvahy o prespávaní. Poukázal na znalecký posudok vypracovaný dňa 31.10.2025, ktorého záver jednoznačne odporúča rozšírenie styku vrátane prespávania. Napriek tomu matka podľa neho dlhodobo odmieta prespávanie, pričom jej postoj už nie je viazaný ani na vek maloletého dieťaťa, ani na vykonanie znaleckého dokazovania, ale ide o jej trvalý nesúhlas. Vo vzťahu k zdravotnému stavu maloletého uviedol, že vyšetrenie B. K. zo dňa 03.06.2025 považuje za časovo vzdialené a zároveň zdôraznil, že bolo realizované bez jeho súhlasu. Diagnostiku ADOS-2 zo dňa 25.11.2025 nespochybnil, poukázal však na nízky stupeň symptómov PAS a na skutočnosť, že ide o otvorený záver s odporúčaním ďalšieho sledovania. Zároveň zdôraznil závery Centra poradenstva a prevencie Trenčín zo dňa 14.01.2026, podľa ktorých maloletý nemá špeciálne výchovno-vzdelávacie potreby, jeho vývin je primeraný veku a neboli pozorované prejavy PAS. K správam Centra detí a rodiny J. uviedol, že poradenstvo prebiehalo približne 5 mesiacov v rozsahu 15 hodín, počas ktorých mali odborníci možnosť pozorovať interakcie medzi rodičmi a maloletým. Matka tieto správy účelovo spochybňuje, hoci ich obsah sama využíva, a zároveň selektívne vyberá len tie časti, ktoré jej vyhovujú. Zdôraznil, že zo správ vyplývajú aj pozitívne závery o jeho rodičovských kompetenciách a kvalite interakcie s maloletým.

8. Otec odmietol tvrdenia matky o nevhodnom správaní a vyhrádkach, keď uviedol, že tieto neboli v správach Centra pre deti a rodiny J. konštatované ako preukázané. Naopak poukázal na to, že spolupráca bola komplikovaná postojom matky, ktorá opakovane odmietala spoločné stretnutia a odvolávala sa proti výchovnému opatreniu, pričom sa nezúčastnila ani záverečného stretnutia dňa 08.01.2026. Vo vzťahu k správaniu maloletého uviedol, že matka jeho prejavy prezentuje ako patologické, hoci podľa vykonaných odborných vyšetrení nejde o závažnú poruchu správania presahujúcu rámec bežného vývinu. Zdôraznil, že maloletý trávi približne 91 % času v starostlivosti matky, a preto je potrebné hodnotiť jeho správanie aj v kontexte tohto dominantného prostredia. Poukázal tiež na závery znaleckého posudku týkajúce sa osobnosti matky. K nástupu maloletého do materskej školy dňa 11.02.2026 uviedol, že matka mu odmietla umožniť preberanie maloletého zo škôlky, hoci predtým sa dohodli na režime styku v utorky a štvrtky od 08:30 hod. do 18:00 hod. Zároveň poukázal na to, že matka pred nástupom do škôlky umožňovala rozšírený styk (napr. 03.02. a 05.02.2026), avšak následne ho bezdôvodne obmedzila, čím podľa neho určuje rozsah jeho kontaktu s maloletým podľa vlastných potrieb. K námietkam týkajúcim sa používania počítača uviedol, že ide len o príležitostnú aktivitu v rozsahu približne 10 – 15 minút, maximálne niekoľkokrát do týždňa, a to výlučne v jeho prítomnosti, pričom nejde o pravidelnú súčasť režimu. Ďalej poukázal na možné ovplyvňovanie maloletého zo strany matky, napríklad v súvislosti so zmenou priezviska (návrh podaný dňa 01.01.2026) a spôsobom, akým sa maloletý predstavuje, ako aj na výroky maloletého v zmysle „maminka mi hovorila, že môžem u taty kričať“. K opakovaným návrhom na neodkladné opatrenie uviedol, že ich dôvodom

je absencia meritórneho rozhodnutia a prietahy v konaní, ktoré nie sú spôsobené jeho konaním. Zdôraznil, že znalecký posudok odporučil rozšírenie styku vrátane prespávania, avšak matka tieto závery nerešpektuje a možno očakávať aj napadnutie meritórneho rozhodnutia opravným prostriedkom.

9. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 a § 7 CMP v spojení s § 359 CSP), v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario, za súčasnej aplikácie § 219 ods. 3 CSP a § 378 CSP) napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zmeny doterajšej dočasnej úpravy styku s maloletým, a to tak, aby bol oprávnený predbežne sa s maloletým stretávať v každom párnom týždni v kalendárnom roku v utorok od 15:00 hod. do 18:30 hod., vo štvrtok od 15:00 hod. do 18:30 hod. a v sobotu od 09:00 hod. do nedele do 18:30 hod., a v každom nepárnom týždni v kalendárnom roku v stredu od 15:00 hod. do 18:30 hod. a vo štvrtok od 15:00 hod. do 18:30 hod., a to počas obdobia jedného mesiaca od vykonateľnosti uznesenia, pričom po uplynutí tohto obdobia sa domáhal ďalšieho rozšírenia styku v nepárnom týždni od stredy od 15:00 hod. do štvrtka do 18:30 hod. Otec sa teda návrhom domáhal nielen rozšírenia časového rozsahu doterajšieho styku, ale aj zavedenia prespávania maloletého v jeho domácnosti. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu otca, ako aj s poukazom na obsah napadnutého uznesenia, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v danej veci zamietol.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v kontexte odvolacej argumentácie otca predovšetkým konštatuje, že nezistil dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia. Po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa dostatočne zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené na nariadenie neodkladného opatrenia, a v preskúmanom uznesení dostatočne vysvetlil, z akých dôvodov návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odôvodnenie napadnutého uznesenia nevykazuje logické, skutkové ani právne nedostatky a je aj objektívne presvedčivé. Pokiaľ otec namietal, že okresný súd sa dostatočne nevysporiadal so správami Centra pre deti a rodiny J. a s výsledkami znaleckého dokazovania, odvolací súd považoval napadnuté rozhodnutie za preskúmateľné. Z jeho odôvodnenia je zrejmé, z akých skutočností súd prvej inštancie vychádzal, aké okolnosti považoval za rozhodujúce a prečo dospel k záveru o absencii naliehavej potreby okamžitej zmeny pomerov. Samotná skutočnosť, že sa otec s týmito dôvodmi nestotožnil alebo ich nepovažoval za dostatočné, neznamená nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

12. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

16. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

17. Podľa § 329 ods. 1 a 2 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylúchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

18. V zmysle čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí.

19. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

20. Podľa článku 5 Základných zásad zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

21. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia vo všeobecnosti vyplýva, že sa jedná o procesný inštitút, ktorého základnou funkciou je predbežná, rýchla i keď len dočasná úprava právnych (nielen faktických) pomerov účastníkov. Nárok, prípadne právo, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana formou nariadenia neodkladného opatrenia, nemusí byť nepochybne preukázaný, avšak musí byť aspoň osvedčený, aby neboli vážnejšie pochybnosti o jeho potrebe. Nevyhnutným predpokladom pre vyhoviecie návrhu na vydanie neodkladného opatrenia je naliehavosť potreby predbežnej úpravy pomerov, v dôsledku ktorej môže súd rozhodnúť len na podklade osvedčenia tvrdených skutočností, bez toho, aby musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný. Zo zákonnej úpravy neodkladného opatrenia je tiež zrejmé, že súd pri rozhodovaní o ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Súd sa obmedzí len na osvedčenie najzákladnejších skutočností, z ktorých možno vyvodit' nutnosť dočasnej úpravy pomerov, pričom je vždy potrebné posúdiť, či touto dočasnou úpravou pomerov nedochádza k zásahu do základných práv jednotlivých účastníkov nad nevyhnutnú mieru a či dočasná úprava pomerov sleduje legitímny cieľ.

22. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

23. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu, čo vyplýva aj z vyššie citovaného čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ako aj z článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení Zákona o rodine. Záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom mimoriadny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

24. V konaní týkajúcom sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa pri nariaďovaní neodkladného opatrenia je súd povinný v záujme maloletého dieťaťa starostlivo uvážiť, či sú pre takýto zásah súdu do práva povinností účastníkov konania splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie súd preto vydá len vtedy, ak má osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho

výchovného prostredia, prípadne, ak ide o ochranu iných dôležitých záujmov. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho osvedčenia stavu bezodkladnej úpravy pomerov.

25. Z obsahu spisu mal odvolací súd osvedčené, že styk otca s maloletým bol naposledy upravený uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/53/2025-77 zo dňa 15.05.2025, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 14CoP/145/2025-100 zo dňa 29.07.2025. Touto dočasnou úpravou bol styk otca s maloletým upravený tak, že v každom párnom týždni sa realizuje v utorok a vo štvrtok od 15:15 hod. do 18:15 hod. a cez víkend v sobotu a nedeľu od 09:00 hod. do 18:00 hod., a v každom nepárnom týždni v utorok a vo štvrtok od 15:15 hod. do 18:15 hod. Návrh na ďalšiu zmenu úpravy styku bol okresnému súdu doručený dňa 10.12.2025, teda približne po štyroch mesiacoch od právoplatnosti uvedeného rozhodnutia, resp. približne po šiestich mesiacoch od jeho vykonateľnosti. Uvedený časový odstup sám osebe nepredstavoval takú kvalifikovanú zmenu pomerov, ktorá by odôvodňovala ďalší bezodkladný autoritatívny zásah do už jestvujúcej dočasnej úpravy styku. Otec síce v odvolaní poukazoval na vek maloletého, na jeho prirodzený vývin a na závery znaleckého dokazovania, avšak tieto okolnosti bez ďalšieho nepreukazovali existenciu náhle vzniknutého alebo bezprostredne hroziaceho stavu, ktorý by nebolo možné riešiť v rámci meritórneho konania.

26. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku otca, že súd prvej inštancie nerešpektoval vlastné skoršie závery, keď v predchádzajúcom uznesení viazal otázku prespávania maloletého u otca na vykonanie znaleckého dokazovania. Je pravdou, že otec v odvolaní dôvodne poukazoval na to, že znalecké dokazovanie už bolo vykonané a že znalec podľa jeho tvrdení odporučil rozšírenie styku maloletého s ním aj s prespaním, pričom tieto závery podľa otca neboli v rozpore so správami Centra pre deti a rodiny J.. Ani táto okolnosť však sama osebe nevedie automaticky k záveru o potrebe nariadenia neodkladného opatrenia. Výsledky znaleckého dokazovania sú významné predovšetkým pre meritórne posúdenie najvhodnejšieho rozsahu styku a najvhodnejšieho usporiadania pomerov maloletého dieťaťa, tak ako to správne konštatoval v napadnutom uznesení aj okresný súd, avšak v konaní o neodkladnom opatrení bolo potrebné samostatne posúdiť, či vznikla naliehavá potreba okamžitej zmeny už existujúcej dočasnej úpravy. Takýto záver zo samotnej existencie znaleckého posudku podľa odvolacieho súdu nevyplýval. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že účelom neodkladného opatrenia nie je bez ďalšieho prevziať do jeho výroku odborné odporúčanie o optimálnom budúcom nastavení rodičovských práv a povinností. Otázka vhodnosti konkrétnej úpravy styku z hľadiska frekvencie, rozsahu či obmedzení nie je otázkou odbornou, ale právnym posúdením veci a tieto skutočnosti súd hodnotí z hľadiska ostatných dôkazov vykonaných v rámci konania, čo presahuje rámec konania o neodkladnom opatrení.

27. Odvolací súd sa zaoberal aj argumentáciou otca týkajúcou sa dĺžky konania vo veci samej. Zo spisu vyplynulo, že meritórne konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému sa vedie pod sp. zn. 32P/50/2024 a že otec poukazoval na jeho doterajšiu dĺžku, ako aj na neskoršie zrušenie termínu pojednávania vytýčeného na deň 10.03.2026. Ani táto skutočnosť však sama osebe nezakladala potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Dlhšie trvanie meritórneho konania môže byť relevantným faktorom pri hodnotení potrieb maloletého dieťaťa, avšak neodkladné opatrenie nemožno nariaďovať len preto, aby suplovalo rozhodnutie vo veci samej alebo aby ním bola predbežne nastolená úprava, o ktorej má byť rozhodnuté až po vykonaní riadneho dokazovania.

28. Odvolací súd nepovažoval za rozhodujúcu ani argumentáciu otca, že matka dlhodobo s prespávaním maloletého u otca nesúhlasí a že ho podmieňuje ďalšími odbornými vyšetreniami. Z tejto okolnosti možno vyvodiť existenciu rodičovského konfliktu vo veci výkonu rodičovských práv, nie však bez ďalšieho existenciu naliehavej potreby okamžitého zásahu. Samotný nesúhlas druhého rodiča s navrhovanou zmenou styku nie je dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, pokiaľ už styk medzi rodičom a dieťaťom existuje, prebieha a nie je osvedčené, že aktuálne nastavenie maloletého dieťaťa bezprostredne ohrozuje. V prejednávanej veci pritom nebolo osvedčené, že by aktuálne nastavený styk otca s maloletým viedol k ohrozeniu zdravého fyzického, psychického alebo citového vývinu maloletého, prípadne že by bez jeho okamžitého rozšírenia hrozila nenahraditeľná ujma. Naopak, zo správ Centra pre deti a rodiny J., na ktorú poukazoval aj sám otec, vyplývalo, že vzťah maloletého k obojmu rodičom je pozitívny a že má k obojmu vybudovanú silnú citovú väzbu. Už z tejto skutočnosti vyplýva, že kontakt otca s maloletým nie je prerušený, ani zásadne deformovaný a že doterajšia úprava styku plní svoju základnú funkciu, teda zabezpečuje kontinuitu ich vzťahu do času meritórneho rozhodnutia.

29. Odvolací súd prihliadol aj na tvrdenia matky týkajúce sa zdravotného stavu maloletého, podľa ktorých maloletý absolvoval dňa 25.11.2025 diagnostiku ADOS-2 v špecializovanom zariadení v Považskej Bystrici, pričom záverom bolo, že spĺňa kritériá pre poruchu autistického spektra s nízkym stupňom

symptómov, najmä v sociálnych aspektoch, v komorbidite so zníženou koncentráciou pozornosti a oslabenou expresívnou zložkou reči. Matka zároveň uvádzala ďalšie behaviorálne prejavy maloletého a potrebu stabilného, predvídateľného a bezpečného prostredia. Hoci tieto tvrdenia samy osebe automaticky nevylučujú rozšírenie styku, či budúce prespávanie u otca, odvolací súd mal za to, že práve s ohľadom na tieto okolnosti je o to viac namieste otázku ďalšieho rozšírenia styku posudzovať po vykonaní úplného dokazovania vo veci samej, nie v režime neodkladného opatrenia. Otec vo svojom následnom vyjadrení argumentoval aj správou Centra poradenstva a prevencie zo dňa 14.01.2026, podľa ktorej maloletý nie je dieťaťom so špeciálnymi výchovno-vzdelávacími potrebami, jeho vývin sa javí ako rovnomerný a primeraný veku a počas vyšetrenia neboli pozorované prejavy PAS. Rovnako uvádzal, že závery diagnostiky ADOS-2 nepopiera, avšak vzhľadom na nízky stupeň symptómov a odporúčanie opakovaného vyšetrenia po šiestich mesiacoch ich nepovažoval za prekážku rozšírenia styku. Ani tieto skutočnosti však nevedli odvolací súd k záveru o potrebe okamžitého zásahu. Skôr potvrdzovali, že vec obsahuje odborné rozpory a hodnotiace odlišnosti, ktoré majú byť riešené v meritórnom konaní v rámci úplného dokazovania a nie predbežnou úpravou založenou len na osvedčení najzákladnejších skutočností.

30. Za rozhodujúce považoval odvolací súd to, že aktuálne pomery medzi maloletým a otcom neboli stavom bezprostredného ohrozenia, ale už boli dočasne zastabilizované skôr vydaným neodkladným opatrením. Maloletý je v kontakte s otcom pravidelne, v presne určených intervaloch, pričom nejde o situáciu, keď by bol otec od kontaktu s maloletým úplne odrezaný alebo keď by dochádzalo k zmareniu realizácie styku v rozsahu, ktorý by robil nariadenie ďalšieho neodkladného opatrenia nevyhnutným. Pokiaľ ide o čiastkové rozšírenie styku počas týždňa, odvolací súd považoval za významné aj to, že sama matka vyjadrila súhlas s určitým rozšírením styku v utorok a vo štvrtky, a podľa skutkových zistení okresného súdu zároveň otcovi umožňovala kontakt aj nad rámec súdom upraveného styku. Už z toho je zrejmé, že v časti minimálneho posunu časového rozsahu kontaktu nejde o taký konflikt, ktorý by si bezpodmienečne vyžadoval okamžité autoritatívne riešenie zo strany súdu.

31. Odvolací súd teda dospel k záveru, že otec v konaní neosvedčil takú zmenu pomerov alebo také ohrozenie záujmu maloletého, ktoré by zakladali potrebu bezodkladne meniť existujúcu dočasnú úpravu styku ďalším neodkladným opatrením. Odvolací súd zdôrazňuje, že najlepší záujem maloletého dieťaťa nemožno stotožňovať výlučne so subjektívnou predstavou jedného z rodičov o optimálnom rozsahu styku. To, že otec chce s maloletým tráviť viac času a že považuje prespávanie za prirodzený ďalší krok vo vývine ich vzťahu, ešte samo osebe neznamena, že jeho návrh má charakter bezodkladnosti v zmysle § 325 ods. 1 CSP. Odvolací súd zároveň uvádza, že v tejto fáze konania nebolo jeho úlohou definitívne vyriešiť otázku, či je prespávanie maloletého u otca z dlhodobého hľadiska vhodné alebo nevhodné. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo len posúdenie, či okresný súd správne uzavrel, že neboli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Keďže z obsahu spisu nevyplývala existencia bezprostrednej ujmy ani inej okolnosti, pre ktorú by riešenie veci neznieslo odklad do rozhodnutia vo veci samej, považoval odvolací súd záver okresného súdu za správny.

32. Ani odvolacia námietka, podľa ktorej súd prvej inštancie mal otázku bezodkladnosti posudzovať podriadeným spôsobom vo vzťahu k najlepšiemu záujmu maloletého, neobstojí. Aj v konaniach o maloletých platí, že neodkladné opatrenie je výnimočný prostriedok a nemožno ním riešiť každú spornú otázku medzi rodičmi len preto, že sa týka maloletého dieťaťa. Prvoradý záujem maloletého dieťaťa je nepochybne základným interpretačným kritériom, avšak v posudzovanej veci nebolo osvedčené, že by práve nenariadenie ďalšieho neodkladného opatrenia bolo s týmto záujmom v rozpore. Naopak, s prihliadnutím na vek maloletého, existenciu už upraveného a realizovaného styku, prebiehajúce odborné posudzovanie jeho vývinu, ako aj na potrebu stability jeho režimu, považoval odvolací súd za primerané ponechať otázku ďalšieho rozšírenia styku vrátane prespávania na rozhodnutie vo veci samej, kde bude možné všetky relevantné okolnosti vyhodnotiť vo vzájomnej súvislosti.

33. Pokiaľ otec vo svojom podaní uvádzal ďalšie tvrdenia týkajúce sa konania matky, selektívneho nakladania s odbornými správami, ovplyvňovania maloletého, používania elektronických zariadení, či priebehu komunikácie medzi rodičmi, odvolací súd tieto tvrdenia nepovažoval za rozhodujúce pre posúdenie splnenia podmienok neodkladného opatrenia v tejto procesnej fáze. Ide o okolnosti, ktoré môžu byť významné pre širšie meritórne hodnotenie rodičovských kompetencií, nie však pre záver o existencii okamžitej potreby zásahu súdu. So zreteľom na všetky uvedené skutočnosti odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, keď návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Otec ani v odvolacom konaní neosvedčil také nové alebo skôr opomenuté skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia, a

preto vo vyvolanom odvolacom konaní neboli splnené podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia okresného súdu, ani pre jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie. Krajský súd uznesenie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

34. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo vyvolanom odvolacom konaní odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

35. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, § 2 ods. 1 CMP.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.